

— Søndagen den 18. September 1864. —

De Danskes Grav i Christianssand.

Har Forholdenes Magt end ført det med sig, at hverken den norske Flaade eller Hær har kæmpet Side om Side med den danske, eller at frivillige Normænd i et større Antal have stillet sig i vore Rækker, saa har det ikke stortet paa talrige Vidnesbyrd om Sympathi i Norge for vor retfærdige Sag. Der har ikke været nogen Leilighed til at udøve Hærlighebedens Gjerninger, uden at denne med Begjærlighed er greben i dette Broderland, og Mindet herom er under de mange Sorgens Tilskikkelser stedse blevet bevaret med ublandede Følelser.

Ikke mindst var denne Deeltagelse velgjørende for os efter Træfningen ved Helgoland, da vor Nordseefladre landstattede sine Saarede og Døde i Christianssand, inden den styrede Cours imod Kjøbenhavn. Ingen Dødsfald var for stor, naar det gjaldt om at lindre de Lidendes Smerter, og da det alvorfulde Dødsfald kom, hvori de, der havde blødt for Fædrelandet, skulde stedes til den sidste Hvile, var hete Byen i høitidelig Bevægelse.

Det er af den Plads, der gjemmer Støvet af Heltene fra 9de Mai, at vort Blad idag gjengiver en Tegning. Kirkegaarden i Christianssand deles ved en Gang, som sees strax tilhøre for de Faldnes Grav, i den „gode“ og den „onde“ (d: daarlige) Jord, efterfom den er kofbar eller billig. Tilhøre ligger den ældre, mere beplantede Deel, hvor det er vanskeligt at erholde Gravsteder. Iøvrigt er der kun eet Slags Jord, nemlig det røde Sand, og man er derfor nødt til at hente Muld andetstedsfra, for at Gravene kunne beplantes. Endnu er dette ikke steet med vore Landsmænds; Gravhøien er kun belagt med Græstørv. Men hele Sommeren igjennem har den været smykket med friske Blomsterkrands og Danebrogsløiser; paa Midten ligger et Jernkors, som er sendt derhen af en Damecomitee i Christiania. Et varigere Minde vil bestaae i en Steen, som om kort Tid skal opreises for de i denne Anledning indsamlede Bidrag, og som vil vidne for Eftertiden om sandt Broderstud i Norge.

Gunderup Kirke.

I Aalborg Amt, Flessum Herred, to Miil Sydost for Aalborg og en halv Miil Syd for det i den senere Tid saa meget omtalte Lundby, ligger Gunderup By midt i Sognet af samme Navn. Lige NØ for Byen temmelig høit ligger Kirken, saa at den er synlig i stor Afstand. Som Sognet hører til de største og folkerigeste, saaledes er Kirken, af Landsbykirke at være, usædvanlig anseelig, saavel udvendig som indvendig. Paa hofsiende Tegning, der er taget fra Sydost, viser der sig midt paa Kirken en Udbygning, den søndre Arm af et mod Nord ikke fuldført Kors, der indvendig, ligesom selve Skibet, udmærker sig ved høie og smukke Hvælvinger. I dette Rum findes et temmelig vel vedligeholdt i Træ udsaaet Billede med Kristus paa Korset i Midten, rimeligvis fra den katolske Tid, da der vel har været tvende Altare i Kirken, en Omstændighed, der bl. A. kan forklares deraf, at Kirken før Reformationen, som lige til den nyeste Tid, var annecteret Viborg Bispestol, der havde Indtægterne af Sognet tilligemed dets Annex Nøvling mod her at holde en Vicarius; naar Bispen besøgte sit Sogneskab, kunde de saaledes hver have haft sit Alter at holde Messe ved. Paa Kirkens nordre Side findes foruden Vaabenhuset endnu en Udbygning, tidligere brugt til Sacristi, der gaaer ud fra Choret, og hvoraf den yderste Deel viser sig paa Tegningen. Kirken er gammel, og i Taarnet hænger en stor Klokke med Indskrift og Aarstallet 1440.

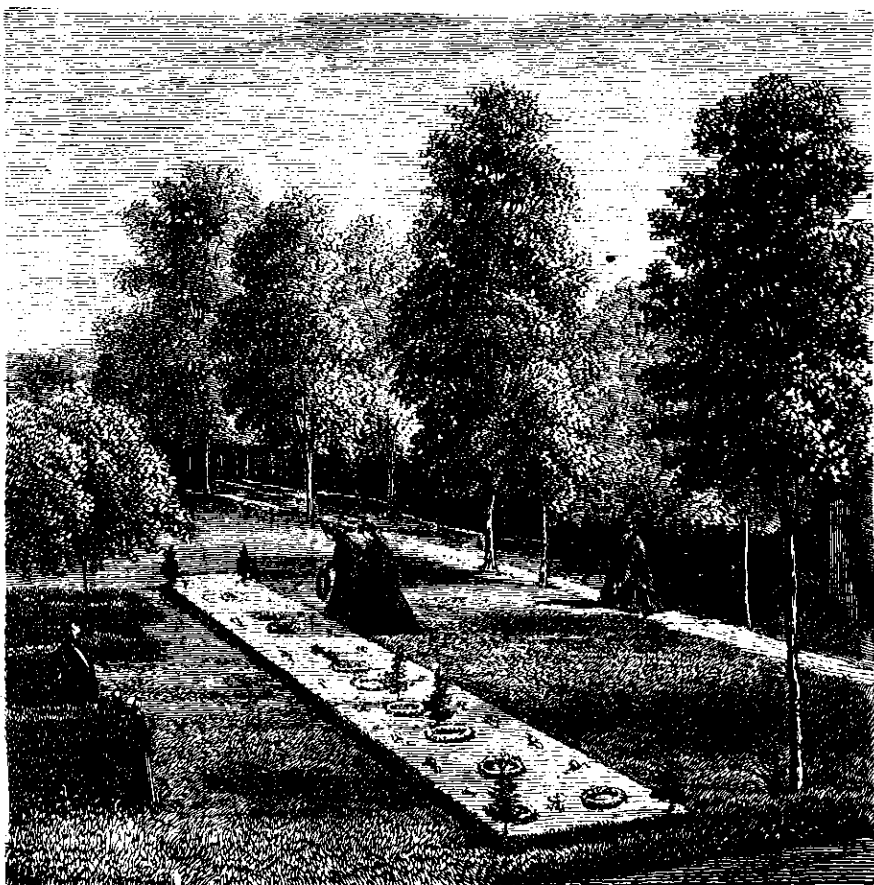
Denne Kirke har i den allernyeste Tid Landet rundt faaet en Betydning derved, at efter den ulykkelige Lundby-affaire Søndagen den 23de Juli d. A., 13 af de modige Krigere sig bleve førte hen i Vaabenhuset og der vaskede og smykkede, indtil de den følgende Tirsdag bleve lagde i Ristene og hensatte i Kirken selv, hvorfra de om Onsdagen bleve baarne til deres sidste Hvilested; dog ligge kun de 12 af dem paa denne Kirkegaard, da det trettende, Cand. jur. Sørensen fra Sjælland, efter Familiens Ønske førtes herfra

for at jordes i Hjemmet; men det naaede, som bekjendt, ei saa langt og blev begravet paa Nørresundby Kirkegaard.

So mere sørgelig og resultatløs selve Kampen ved Lundby var, desto større og almindeligere synes Deeltagelsen i de ulykkelige Offeres Skjebne at være, hvilket ikke blot viste sig ved Begravelsen, der var saa festlig og høitidelig, som de ringere Kræfter i en Landsbycommune kunde foranstalte den, og hvortil Folk vare strømmede sammen i store Skarer fra nær og fjern, men ogsaa senere har givet sig tilkjende, idet foruden de Mange, som, især fra Aalborg, vaskarte herud, neppe nogen Vogn siden er draget igjennem Byen, uden at de Besøgende have besøgt Kirkegaarden og offret de kjære Bortgangne af 1ste Regiment en ventlig Tank og Tak for hvad de have lidt og stridt for Fædrelandet og os alle; flere have endog medbragt friske Krands og Danebrogsfaner, der endnu den Dag idag rigelig smykke Graven, i hvilken Kriegerne ere jorde i en bestemt Orden fra Nord til Syd, saa at hver Enkelt Hvilfsted med temmelig Nøiagtighed kan angives. Det er paatænkt paa Graven at rejse et Mindesmærke, hvortil Subskription er udgaaet, der, naaget de sørgelige Tidsforhold, nyder god Fremgang. Graven ligger paa Kirkegaardens nordre Side, og vi bellige, at vi ikke have kunnet faae den med paa Tegningen, da den er skjult bag Kirken, som kun kunde optages fra denne Side. Derfor er der tilføiet en selvstændig Afbildning af den.

En anden Mærkelighed ved Gunderup Kirke er den, at der her ligesom i Nabolirken Gudum Søndagen den 21de August, efter herved halvsjerehundrede Aars Forløb, igjen afholdtes katolsk Gudstjeneste, bestaaende af Messe med Prædiken, idet den preussiske Feltpræst samlede den katolske Deel af de i Gunderup og omliggende Landsbyer indkvarterede preussiske Husarer til Bøn og Andagt.

D. S. Wulff.

Gunderup Kirke i Aalborg Amt.

